

førelsen af en Kafeskat i den Form. Vi mener, at denne Kafébeskatning har vist sig at virke urimeligt baade erhvervsmæssigt og forbrugsmæssigt. Tager man et Forhold som den almindelige Hotelvirksomhed, saa er det ganske givet, det er noget, enhver kan se, at denne Beskatning rammer allerhaardst den ganske jævne, almindelige Hotelvirksomhed. De lempende Bestemmelser, der er indsat i den gældende Lov med Hensyn til Forbrug sammen med Logi, er af en saadan Art, at de faar særlig Betydning for dem, der bor paa de bedste, de dyreste og fineste Hoteller, og som nyder mest, medens de betyder overordentlig lidt for de almindelige, billige Hotellers Vedkommende og for de Gæsters Vedkommende, som nyder lidt. Og forbrugsmæssigt kan der ikke være Tvivl om, at der ind under denne Kafébeskatning falder et almindeligt Forbrug, som der ikke findes nogen saglig Grund til at beskatte, og som vi fra vor Side ønsker fritaget. Vi mener, det maa være muligt at foretage en Omlægning af denne Skat paa en saadan Maade, at den bliver en virkelig Luksusbeskatning. Det er muligt i andre Lande, saa maa det ogsaa kunne gøres her.

Vi vil gøre disse Synspunkter gældende i Udvalget, og saafremt man ikke vil tage Hensyn dertil, agter vi i hvert Fald at stille Forslag om, at Revisionsbestemmelsen opretholdes, saa at denne Lov igen maa forelægges til Revision i den kommende Rigsdagssamling. Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Virkeligheden var af samme Mening: at denne Lovs Indhold gav Anledning til Ønske om saadanne Ændringer, at det var rimeligt, at det blev fastslaaet, at Loven igen skal optages til Revision i den kommende Rigsdagssamling.

Orla-Jensen: Da Restaurationsskatten er nær beslægtet med de af mig selv foreslaaede Skatter paa Nydelsesmidler, har denne Form af Beskatning selvfølgelig min Sympati. Restauratørerne har ganske Uret i at kalde den for en Særbeskatning, thi det er jo ikke dem, men deres Klienter, d. v. s. os alle, der maa betale den. Hvis Priserne paa Restaurationerne var overkommelige, vilde de 10 pCt. sikkert ikke irritere Publikum, lige saa lidt som den frivillige Skat i Form af Drikkepenge, vi betaler, har

genereret os. Det er kun, fordi Restaurationsskatten i det hele er saa høje, at Restaurationsskatten virker irriterende. Naar Restaurationerne har saa daarligt Besøg, er det utvivlsomt, foruden paa Grund af de daarlige Tider, først og fremmest, fordi man paa Restaurationerne mindre end paa noget andet Sted har respekteret Parikronen. Det skal ganske vist indrømmes, at naar mange Restauratører tager saa høje Priser, er det, fordi de selv maa betale en ganske urimelig Husleje. Aarsagen hertil er igen de høje Ejendomsskatter og andre direkte Skatter, saa Restauratørerne gjorde derfor bedre i i Stedet for stadig at raabe op om Restaurationsskatten at støtte dem, der kæmper for Nedsættelse af de direkte Skatter.

Restaurationsskatten har kun een uheldig Side: at den er vanskelig at kontrolere. Det virker lidet tiltalende, at man nu yderligere vil have, at Leverandørerne til Restaurationerne skal være med til at angive deres bedste Kunder. Hvorfor i Alverden faar vi ikke, hvad man har i andre Lande, hvor der er Restaurationsskat, Stempelmærker til at sætte paa Regningerne? Har man det, saa er Staten sikker paa ikke at blive snydt, idet Restauratørerne derved kommer under Publikums Kontrol. Restauratørerne bliver fri for alt Poseligeri, Spionage og Angiveri, og ingen tilrejsende klager i saa Fald over Restaurationsskatten; for saa forstaar de, at det er Staten, som opkræver den, medens de nu tror, at Skatten er en ekstra Profit, som Restauratøren tager sig. Jeg ved ikke, om en saadan Ordning er mulig, uden at Skatten betales forud, og en Forudbetaling vilde naturligvis betyde en Fordyrelse for Restauratørerne. Jeg tænker, at det maaske er Grunden til, at den højtærede Finansminister ikke er gaaet denne Vej. Men det er jo en Fordel for Staten at faa Skatten forud, og naar der saa tilmed er den Fordel ved den Ordning, at Administrationsudgifterne bliver mindre, og last not least, at Staten virkelig faar hele Provenuet af Skatten, saa er der en Mulighed for, at man — hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard slog paa — kunde sætte Restaurationsskatten ned. Jeg mener rigtignok, at det kun bør gøres for det, der nydes inden Kl. 12 Nat. Det er jo de færreste Mennesker, for hvem det er nødvendigt at være paa